

Bruxelles, den 23.7.2024
COM(2024) 316 final

2024/0187 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 17. april 2018 vedtog Kommissionen et forslag til forordning om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed¹. Kommissionen foreslog, at Parlamentet og Rådet baserer forordningen på artikel 21, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). På grundlag af dette forslag vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 20. juni 2019 forordning (EU) 2019/1157², som har fundet anvendelse siden den 2. august 2021.

I Landeshauptstadt Wiesbaden-sagen³ fastslog Domstolen, at forordning (EU) 2019/1157 er ugyldig, idet den fejlagtigt er blevet vedtaget på grundlag af artikel 21, stk. 2, i TEUF og efter den almindelige lovgivningsprocedure. Ifølge Domstolen er forordning (EU) 2019/1157 en af de foranstaltninger, der falder ind under det specifikke anvendelsesområde for artikel 77, stk. 3, i TEUF, hvori der er fastsat en særlig lovgivningsprocedure, der stiller krav om enstemmighed i Rådet.

Da Domstolen erklærede forordning (EU) 2019/1157 ugyldig, fastslog den, at "virkningerne af forordning 2019/1157 skal opretholdes indtil ikrafttrædelsen inden for en rimelig frist, der ikke kan overstige to år regnet fra den 1. januar i det år, der følger efter datoen for afsigelsen af nærværende dom, af en ny forordning baseret på artikel 77, stk. 3, TEUF, som skal erstatte den omhandlede forordning".

Formålet med dette forslag er at iværksætte proceduren for udarbejdelse af en ny forordning om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed, der skal vedtages på det korrekte retsgrundlag, nemlig artikel 77, stk. 3, i TEUF.

Dette forslag gengiver i det væsentlige teksten i forordning (EU) 2019/1157 som vedtaget af Parlamentet og Rådet. Domstolen fastslog navnlig, at begrænsningerne af retten til respekt for privatliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, hvor disse begrænsninger følger af forpligtelsen til at optage to fingeraftryk i identitetskorts lagringsmedium, ikke er i strid med proportionalitetsprincippet⁴.

Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at tilpasse ordlyden på visse afgrænsede områder. Disse tilpasninger forklares i afsnittet "Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget".

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Unionen giver borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer kombineret med passende foranstaltninger

---

¹ [COM\(2018\) 212 final](#).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251.

⁴ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 124.

vedrørende forvaltning af de ydre grænser, asyl, indvandring samt forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme. Mange af Unionens sikkerhedsforanstaltninger hviler på sikre rejse- og identitetsdokumenter – så som den systematiske kontrol af dokumenter i Schengeninformationssystemet som fastsat i Schengengrænsekodeksen⁵.

I overensstemmelse med artikel 77, stk. 1, i TEUF, og som Domstolen har fastslået i Landeshauptstadt Wiesbaden-sagen⁶, udformer Unionen imidlertid en politik, der skal sikre, såvel at personer uanset nationalitet ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser, som at der foretages personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser, og at der gradvis indføres et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser. Bestemmelserne vedrørende pas, identitetskort, opholdsbeviser eller andre dokumenter, der er sidestillet hermed, udgør en integreret del af en sådan politik i Unionen. Hvad angår unionsborgere gør de dokumenter, der er omfattet af forslaget til forordning, det bl.a. muligt for dem at attestere, at de har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a), i TEUF og dermed udøve denne ret.

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁷ fastsættes betingelserne for udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit (både midlertidigt og permanent) i Unionen for unionsborgere og deres familiemedlemmer. Ifølge nævnte direktiv kan unionsborgere og deres familiemedlemmer med gyldigt identitetskort eller pas rejse ind i og bo i en anden medlemsstat og anmode om udstedelse af relevante opholdsdokumenter. Direktiv 2004/38/EF regulerer dog ikke udformningen af og standarder for identitetskort, der anvendes ved indrejse i eller udrejse af medlemsstaterne. Det fastsætter heller ikke særlige standarder for opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, bortset fra dokumenternes titel.

Ved at opretholde de sikkerhedsstandarder, der blev indført ved forordning (EU) 2019/1157, og som finder anvendelse på identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere, og på opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere og deres familiemedlemmer, når de udøver deres ret til fri bevægelighed, er dette forslag i fuld overensstemmelse med de eksisterende politiske foranstaltninger, der er beskrevet ovenfor.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Som Domstolen fastslog Landeshauptstadt Wiesbaden-sagen⁸, tillægger artikel 77, stk. 3, i TEUF Unionen kompetence til at vedtage bestemmelser om pas, identitetskort, opholdstilladelser eller andre dokumenter, der er sidestillet hermed, med det formål at lette udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, som er sikret ved artikel 20, stk. 2, litra a), i TEUF. Domstolen fastslog, at det følger af det primære formål med og led i forordning (EU) 2019/1157 – at styrke de sikkerhedsstandarder, der finder

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/458 af 15. marts 2017 om ændring af forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser (EUT L 74 af 18.3.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/458/oj>).

⁶ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 51.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁸ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 54.

anvendelse på identitetskort og opholdsdokumenter, og at fastsætte de krav, navnlig med hensyn til sikkerhed, som sådanne dokumenter skal overholde – at denne forordning indgår blandt de retsakter, der er omfattet af det specifikke anvendelsesområde for artikel 77, stk. 3, i TEUF⁹. Det samme gælder for dette forslag, som gengiver forordning (EU) 2019/1157 med undtagelse af begrænsede tilpasninger, der ikke påvirker dens formål og hovedindhold.

Artikel 77, stk. 3, i TEUF indeholder en særlig lovgivningsprocedure. Når Rådet vedtager foranstaltninger i henhold til artikel 77, stk. 3, i TEUF, træffer det afgørelse med enstemmighed efter høring af Parlamentet.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Unionen er fast besluttet på at sikre den frie bevægelighed for personer inden for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Sikre identitetskort og opholdsdokumenter er elementer, der er afgørende for at sikre den tillid, som fri bevægelighed inden for dette område kræver.

Uden en fælles standard på EU-plan er det sandsynligt, at hindringerne for den frie bevægelighed som følge af problemerne med at acceptere visse dokumenter, der blev konstateret forud for vedtagelsen af forordning (EU) 2019/1157, dukker op igen¹⁰. Det samme gælder for de tidligere oplevede sikkerhedshuller, som følger af utilstrækkeligt sikre dokumenter. Manglende handling på EU-plan vil også medføre flere praktiske problemer for unionsborgere, nationale myndigheder og virksomheder i en kontekst, hvor borgerne bor og rejser inden for Unionen. Håndtering af sådanne systemiske problemer ved at opretholde et højt sikkerhedsniveau for nationale identitetskort og opholdsdokumenter kræver klart, at der fortsat gøres en indsats på EU-plan.

Målene for ethvert initiativ, der har til formål at forhindre, at sådanne problemer opstår igen, kan ikke nås på nationalt plan. De dokumenter, der er omfattet af dette forslag, har en iboende europæisk dimension på grund af deres forbindelse med udøvelsen af retten til fri bevægelighed inde for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Medlemsstaterne har allerede bekræftet nødvendigheden af at handle på EU-plan ved at vedtage forordning (EU) 2019/1157.

Forordningen indebærer ikke, at medlemsstaterne skal udstede dokumenter, som de ikke udsteder i dag.

- **Proportionalitetsprincippet**

Unionens indsats kan fortsat tilføre betydelig merværdi i forbindelse med håndteringen af de ovenfor beskrevne udfordringer. Unionsborgere står over for hindringer i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder, hvis de ikke kan være sikre på, at deres dokumenter vil blive accepteret uden for udstedelsesmedlemsstaten/udstedelsesmedlemsstaterne.

De løbende sikkerhedsmæssige udfordringer har understreget den uløselige forbindelse mellem fri bevægelighed for personer inden for Unionen og effektiv forvaltning af de ydre grænser. For så vidt som identitetskort kan anvendes til at passere de ydre grænser vil foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og forvaltningen af de ydre grænser, såsom systematisk kontrol i databaser af alle personer, herunder unionsborgere, der passerer de ydre grænser, blive svækket, hvis sikkerhedsstandarderne for identitetskort forringes. Overordnet set vil minimumsstandarderne for oplysningerne i de dokumenter, der er omfattet af dette

---

⁹ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 59-61.

¹⁰ En mere detaljeret beskrivelse af situationen forud for vedtagelsen af forordning (EU) 2019/1157 findes i [SWD\(2018\) 110 final](#).

forslag, og for sikkerhedselementer, der er fælles for alle medlemsstater, der udsteder dem, lette udøvelsen af den frie bevægelighed og forbedre sikkerheden inden for Unionen og ved dens grænser.

En fuldstændig harmonisering af identitetskortenes udformning er ikke berettiget, og der foreslås en forholdsmæssig foranstaltning til sikring af minimumsstandarder for dokumenter. Dette omfatter obligatorisk brug af fingeraftryk, som er et pålideligt og effektivt middel til med sikkerhed at fastslå en persons identitet og en forholdsmæssig foranstaltning set i lyset af målene om at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed og ophold, bekæmpe fremstilling af falske identitetskort og identitetstyveri og sikre interoperabilitet mellem systemer til kontrol af identifikationsdokumenter¹¹.

Med hensyn til opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, foreslås det at anvende den udformning, der allerede er enighed om på EU-plan for så vidt angår opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere.

- **Valg af retsakt**

En forordning er den eneste retsakt, der sikrer direkte og fælles gennemførelse af EU-lovgivningen i alle medlemsstater. På et område, hvor forskelle tidligere har vist sig at være til skade for den frie bevægelighed og sikkerheden, vil en forordning sikre, at den ønskede ensartethed opnås.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Konsekvensanalyse**

Der blev ikke foretaget nogen konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag, da det i det væsentlige gengiver teksten i forordning (EU) 2019/1157, som i sig selv var baseret på et forslag¹², der var ledsaget af en konsekvensanalyse¹³. Dette forslag forventes således ikke at få nye virkninger. I dette forslag tages der desuden hensyn til erfaringerne fra den gennemførelsesrapport, der blev vedtaget den 20. september 2023¹⁴. Da der ikke engang er gået tre år, siden forordning (EU) 2019/1157 trådte i kraft, er der ikke blevet foretaget nogen evaluering.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag har en positiv indvirkning på unionsborgernes grundlæggende ret til fri bevægelighed og opholdsretten i henhold til artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) ved at løse problemerne med anerkendelse og utilstrækkelig sikkerhed i forbindelse med både identitetskort og opholdsdokumenter.

Dette forslag indebærer behandling af personoplysninger, herunder biometriske oplysninger, nemlig et ansigtsbillede og to fingeraftryk. Behandling af personoplysninger, herunder tilvejebringelse af, adgang til og anvendelse af personoplysninger, indvirker på retten til

---

¹¹ Jf. dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251.

¹² [COM\(2018\) 212 final](#).

¹³ [SWD\(2018\) 110 final](#).

¹⁴ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed ([COM\(2023\) 538 final](#)).

privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.

Forpligtelsen til at lagre to fingeraftryk i lagringsmediet for identitetskort og opholdskort samt forpligtelsen til at indsamle og midlertidigt lagre sådanne biometriske oplysninger med henblik på fremstilling af dokumenterne udgør navnlig en begrænsning af både retten til respekt for privatlivet og retten til beskyttelse af personoplysninger¹⁵.

Begrænsninger af disse rettigheder skal fastsættes ved lov og respektere disse rettigheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der endvidere kun indføres sådanne begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder¹⁶.

Begrænsningerne samt betingelserne for anvendelse og omfanget af disse begrænsninger vil blive defineret i forordningen. Domstolen fastslog, at den begrænsning, der følger af forpligtelsen til at lagre to fingeraftryk i lagringsmediet, ikke skader det væsentligste indhold af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, da de oplysninger, der gives ved fingeraftryk, ikke i sig selv gør det muligt at få et overblik over de berørte personers privatliv og familieliv¹⁷.

Som Domstolen har konstateret, udgør de specifikke formål, der forfølges med forordningen, nemlig bekæmpelse af dokumentfalsk og interoperabilitet mellem systemer til verifikation af identifikationsdokumenter, mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen. Desuden fastslog Domstolen, at optagelsen af to fuldstændige fingeraftryk er egnet til at nå disse mål af almen interesse¹⁸. For så vidt angår nødvendigheden af at optage fingeraftryk konstaterede Domstolen, at de begrænsninger af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, som følger af forpligtelsen til at lagre to fuldstændige fingeraftryk i lagringsmediet, synes at overholde grænserne for det strengt nødvendige¹⁹.

Endelig konstaterede Domstolen, at de begrænsninger, der følger af optagelsen af to fingeraftryk – henset til de omhandlede oplysningers karakter, til arten af og fremgangsmåden ved behandlingsaktiviteterne samt til de fastsatte beskyttelsesmekanismer – ikke synes at være så alvorlige, at de står i misforhold til betydningen af de forskellige formål, som forfølges med forordningen. En sådan foranstaltning må således anses for at være baseret på en rimelig afvejning mellem på den ene side disse formål og på den anden side de omhandlede grundlæggende rettigheder. Som følge heraf konkluderede Domstolen i Landeshauptstadt Wiesbaden-sagen, at begrænsningerne i udøvelsen af de rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, ikke er i strid med proportionalitetsprincippet²⁰.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

---

¹⁵ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 73-74.

¹⁶ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 76.

¹⁷ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 80-81.

¹⁸ Jf. i denne retning dom af 17. oktober 2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, præmis 36-38, dom af 3. oktober 2019, A m.fl., C-70/18, EU:C:2019:823, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 87-89.

¹⁹ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 105.

²⁰ Dom af 21. marts 2024, C-61/22, Landeshauptstadt Wiesbaden, ECLI:EU:C:2024:251, præmis 123-124.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

For at sikre en effektiv gennemførelse af de planlagte foranstaltninger og overvåge resultaterne heraf vil Kommissionen fortsat arbejde tæt sammen med relevante interessenter fra nationale myndigheder og EU-agenturer såsom Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

Kommissionen vil vedtage et overvågningsprogram til overvågning af output, resultater og virkninger af forordningen på grundlag af det overvågningsprogram, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2019/1157²¹.

Kommissionen vil evaluere den deraf følgende retlige rammes effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi seks år efter datoen for forordningens anvendelse. Dette vil sikre, at der foreligger tilstrækkelige data til brug for evalueringen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Vedlagte forslag gengiver i det væsentlige forordning (EU) 2019/1157 som vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at ordlyden af nævnte forordning bør tilpasses i følgende henseender:

- Under hensyntagen til Landeshauptstadt Wiesbaden-dommen er retsgrundlaget for forordningen artikel 77, stk. 3, i TEUF.
- I betragtningerne til forordningen fjernes henvisninger til politiske dokumenter, der blev vedtaget for adskillige år siden.
- Den udtrykkelige henvisning i betragtningerne til pas udstedt af Irland fjernes, eftersom Irland ikke deltager i vedtagelsen af forordningen, medmindre landet meddeler, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen heraf. Selv om pas udstedt af Irland er rejsedokumenter, der er i overensstemmelse med Organisationen for International Civil Luftfarts dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter, tjener det i så fald ikke identifikationsformål i Irland og bør derfor ikke anses for at være omfattet af forordningens anvendelsesområde.
- I betragtningerne til forordningen er der tilføjet en henvisning til, at Domstolen har fastslået, at den obligatoriske optagelse af fingeraftryk på lagringsmediet er forenelig med de grundlæggende rettigheder til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.
- Betragtningen om udfasning af dokumenter, der ikke opfylder kravene i forordningen, tilpasses for at afspejle, at de frister, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1157, fortsat bør finde anvendelse.
- Der tilføjes betragtninger for at afspejle Irlands og Danmarks respektive fravalg.
- Der vil blive gennemført en ny høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- Da Kommissionen ikke har modtaget en underretning efter artikel 5, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2019/1157, fjernes henvisningerne til sådanne underretninger.

---

²¹ SWD(2021) 45 final.

- Ifølge artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1157 ophørte visse opholdskort for familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, med at være gyldige ved udløb eller senest den 3. august 2023, alt efter hvilken dato der er den tidligste. Da denne dato er overskredet, hedder det blot i forordningen, at sådanne opholdskort ikke længere er gyldige.
- Det fremgår af artikel 11, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1157, at biometriske oplysninger, der er lagret på identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium, nemlig indehaverens ansigtsbillede og to fingeraftryk, kun må anvendes af behørigt bemyndigede medarbejdere hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer. I betragtning af den elektroniske signatur på identitetskorts lagringsmedium er det mere pålideligt at identificere indehaveren ved at kontrollere dataene i lagringsmediet end en visuel kontrol af dokumentet, navnlig i situationer med fjernidentifikation. Unionsborgerne kan derfor ønske at anvende oplysningerne i deres identitetskorts lagringsmedium, herunder ansigtsbilledet, til at identificere sig over for private enheder såsom banker eller luftfartsselskaber. Bestemmelsens ordlyd tilpasses således, at det kun er fingeraftryk, der kan tilgås udelukkende af behørigt bemyndigede medarbejdere hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer. Under alle omstændigheder forhindrer kryptografisk beskyttelse uautoriserede personer i at få adgang til fingeraftryk på lagringsmediet.
- For at mindske indberetningsforpligtelserne for medlemsstaternes myndigheder fjernes forpligtelsen til at opretholde og hvert år tilsende Kommissionen en liste over de kompetente myndigheder med adgang til biometriske oplysninger, der er lagret på lagringsmediet.
- For at mindske indberetningsforpligtelserne for medlemsstaternes myndigheder ensortes reglerne om rapportering og evaluering. Forordningens artikel 13 bestemmer, at i stedet for at evaluere forordningen hvert sjette år foretager Kommissionen en enkelt evaluering seks år efter forordningens ikrafttræden med særlig fokus på en række elementer, der falder ind under forordningens anvendelsesområde.
- Da medlemsstaterne allerede anvender forordning (EU) 2019/1157, er det ikke nødvendigt at udsætte nærværende forordnings ikrafttræden. Forordningen bør derfor begynde at finde anvendelse, når den træder i kraft.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktaten om den Europæiske Union (TEU) blev det besluttet at lette den frie bevægelighed for personer, samtidig med at Europas befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med bestemmelserne i TEU og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) Unionsborgerskabet giver med visse begrænsninger og på visse betingelser alle unionsborgere ret til fri bevægelighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF² giver denne ret virkning. Desuden er retten til fri bevægelighed og opholdsretten fastsat i artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Af retten til fri bevægelighed følger retten til at rejse ind i og ud af medlemsstater med gyldigt identitetskort eller pas.
- (3) Ifølge direktiv 2004/38/EF skal medlemsstaterne udstede og forny identitetskort eller pas til deres statsborgere i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. I medfør af nævnte direktiv kan medlemsstaterne kræve, at unionsborgere og deres familiemedlemmer lader sig registrere hos de relevante myndigheder. Medlemsstaterne skal udstede bevis for registrering til unionsborgere på de deri fastsatte betingelser. Det fremgår af direktivet, at medlemsstaterne også skal udstede

---

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og efter ansøgning udstede bevis for ret til tidsubegrænset ophold og udstede tidsubegrænsede opholdskort.

- (4) I direktiv 2004/38/EF er det fastsat, at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til nævnte direktiv, når der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig. Forfalskning af dokumenter eller ukorrekt angivelse af vigtige oplysninger vedrørende de betingelser, der er knyttet til opholdsretten, er blevet udpeget som typiske tilfælde af svig ved anvendelsen af nævnte direktiv.
- (5) Forud for vedtagelsen af regler på EU-plan var der betydelige forskelle mellem sikkerhedsniveauet for nationale identitetskort og opholdsdokumenter for unionsborgere og deres familiemedlemmer, der bor i en anden medlemsstat. Sådanne forskelle øger risikoen for forfalskning og dokumentfalsk og giver også anledning til praktiske problemer for borgere, når de ønsker at udøve deres ret til fri bevægelighed.
- (6) Sikre rejse- og identitetsdokumenter er afgørende, når det er nødvendigt at fastslå en persons identitet uden tvivl. Et højt niveau af dokumentsikkerhed er vigtigt for at forhindre misbrug og trusler mod den indre sikkerhed, navnlig i forbindelse med terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Utilstrækkeligt sikre nationale identitetskort har tidligere været blandt de hyppigst afslørede falske dokumenter anvendt ved rejser inden for Unionen.
- (7) Med henblik på at forhindre identitetssvig bør medlemsstaterne sikre, at forfalskning og efterligning af identifikationsdokumenter og brugen af sådanne forfalskede eller efterlignede dokumenter straffes på passende vis efter national ret.
- (8) Udstedelse af autentiske og sikre identitetskort kræver en pålidelig identitetsregistreringsproces og sikre underliggende dokumenter til støtte for ansøgningsprocessen. I betragtning af den øgede anvendelse af falske underliggende dokumenter bør Kommissionen, medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer fortsat samarbejde om at gøre det sværere at misbruge sådanne underliggende dokumenter.
- (9) Denne forordning forpligter ikke medlemsstaterne til at indføre identitetskort eller opholdsdokumenter, hvor det ikke kræves i henhold til national ret, og den berører heller ikke medlemsstaternes kompetence til i henhold til national ret at udstede andre opholdsdokumenter, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, f.eks. udstedelse af opholdskort til alle, der er bosat i en medlemsstats område uanset statsborgerskab. Denne forordning berører desuden ikke det princip, der følger af Domstolens praksis, hvorefter retten til fri bevægelighed og ophold kan attesteres ved hjælp af ethvert bevismiddel.
- (10) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne uden forskelsbehandling kan acceptere andre dokumenter end rejsedokumenter til identifikationsformål, såsom kørekort.
- (11) Identifikationsdokumenter, der udstedes til borgere, hvis ret til fri bevægelighed er blevet begrænset i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, og som udtrykkeligt angiver, at de ikke kan anvendes som rejsedokumenter, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (12) Rejsedokumenter, der er i overensstemmelse med Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) dokument 9303 om maskinlæsbare rejsedokumenter ("ICAO-dokument 9303"), der ikke tjener identifikationsformål i de udstedende medlemsstater, bør ikke anses for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

- (13) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes anvendelse af identitetskort og opholdsdokumenter med eID-funktioner til andre formål, ligesom den heller ikke berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014³, som fastsætter regler om gensidig anerkendelse i hele Unionen af elektroniske identifikationsmidler til at opnå adgang til offentlige tjenester, og som hjælper borgere, der flytter til en anden medlemsstat, ved at stille krav om gensidig anerkendelse af elektroniske identifikationsmidler på visse betingelser. Bedre identitetskort bør sikre lettere identifikation og bidrage til bedre adgang til tjenester.
- (14) Korrekt kontrol af identitetskort og opholdsdokumenter gør det påkrævet, at medlemsstaterne anvender den rigtige titel for hver enkelt type af dokument, der er omfattet af denne forordning. For at lette kontrollen af de dokumenter, der er omfattet af denne forordning, i andre medlemsstater bør dokumentets titel også være anført på mindst ét yderligere af EU's officielle sprog. Medlemsstater, der allerede anvender andre veletablerede betegnelser end titlen "identitetskort" for identitetskort, bør fortsat kunne gøre dette på deres officielle sprog. Der bør imidlertid ikke indføres nye betegnelser herfor i fremtiden.
- (15) Sikkerhedselementer er nødvendige for at kontrollere, om et dokument er ægte, og for at fastslå en persons identitet. Fastsættelse af minimumssikkerhedsstandarder for og integreringen af biometriske oplysninger i identitetskort og opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er vigtige skridt i retning af at gøre anvendelsen heraf mere sikker i Unionen. Indførelsen af sådanne biometriske identifikatorer bør gøre det muligt for unionsborgere at høste det fulde udbytte af deres ret til fri bevægelighed.
- (16) Lagringen af et ansigtsbillede og to fingeraftryk ("biometriske oplysninger") på identitets- og opholdskort, således som det allerede er tilfældet med biometriske pas for unionsborgere og opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, udgør en hensigtsmæssig kombination af pålidelig identifikation og autentificering med en reduceret risiko for svig med henblik på at øge sikkerheden af identitets- og opholdskort. Som Domstolen bekræftede, er obligatorisk optagelse af fingeraftryk på lagringsmediet forenelig med de grundlæggende rettigheder til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.
- (17) Medlemsstaterne bør som almindelig praksis for at kontrollere ægtheden af dokumentet og indehaverens identitet først og fremmest kontrollere ansigtsbilledet, og hvis det er nødvendigt med henblik på uden tvivl at bekræfte dokumentets ægthed og indehaverens identitet, bør medlemsstaterne også kontrollere fingeraftrykkene.
- (18) Medlemsstaterne bør i tilfælde, hvor en kontrol af biometriske oplysninger ikke bekræfter ægtheden af dokumentet eller indehaverens identitet, sikre, at et kvalificeret personale udfører en obligatorisk manuel kontrol heraf.
- (19) Denne forordning giver ikke hjemmel til at oprette eller opretholde nationale databaser til lagring af biometriske oplysninger i medlemsstaterne, som er et spørgsmål, der henhører under national ret, som skal overholde EU-databeskyttelsesretten, herunder nødvendigheds- og proportionalitetskravene. Forordningen giver heller ikke hjemmel til at oprette eller opretholde en central database på EU-plan.

---

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

- (20) Biometriske identifikatorer bør indsamles og lagres i identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium med henblik på at gøre det muligt at kontrollere dokumentets ægthed og indehaverens identitet. I betragtning af den elektroniske signatur på identitetskortets lagringsmedium er identifikation af indehaveren ved hjælp af lagringsmediet, som indeholder de samme biografiske data som trykt på dokumentet, mere pålidelig end en visuel kontrol af dokumentet. Unionsborgere bør derfor have mulighed for at anvende de data, der er lagret på deres identitetskorts lagringsmedium, til at identificere sig selv over for private enheder. Verifikationen af fingeraftryk, der er lagret på lagringsmediet, bør dog kun foretages af behørigt bemyndiget personale, og kun når forevisning af dokumentet er lovpligtig.
- (21) Biometriske oplysninger, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, bør opbevares på en meget sikker måde og kun indtil datoen for dokumentets afhentning og under alle omstændigheder ikke længere end 90 dage fra den dato, hvor dokumentet udstedes. Efter denne periode bør disse biometriske oplysninger omgående slettes eller destrueres. Dette bør ikke berøre enhver anden behandling af disse oplysninger i overensstemmelse med EU-retten eller national ret vedrørende databeskyttelse.
- (22) Med henblik på denne forordning bør der tages hensyn til specifikationerne i ICAO-dokument 9303, som sikrer global interoperabilitet, herunder for så vidt angår maskinlæsbarhed og anvendelse af visuel kontrol.
- (23) Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvorvidt en persons køn skal opføres på et dokument, der er omfattet af denne forordning. Hvis en medlemsstat vælger at angive en persons køn på et sådant dokument, bør specifikationerne i ICAO-dokument 9303 "F", "M" eller "X" eller det tilsvarende initial, der anvendes i nævnte medlemsstats sprog, finde anvendelse, alt efter hvad der er relevant.
- (24) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre, at der, hvor det er hensigtsmæssigt, tages behørigt hensyn til fremtidige sikkerhedsstandarder og tekniske specifikationer vedtaget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002⁴ for så vidt angår identitetskort og opholdskort. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁵. Kommissionen bør med henblik herpå bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95⁶. Om nødvendigt bør det være muligt at hemmeligholde de vedtagne gennemførelsesretsakter for at undgå risikoen for efterligning og forfalskning.
- (25) Medlemsstaterne bør sikre, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at sådanne procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Medlemsstaterne bør sikre, at barnets tarv kommer i første række under hele indsamlingsproceduren. Med henblik

---

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

herpå bør kvalificeret personale modtage passende undervisning i børnevenlige praksisser for så vidt angår indsamlingen af biometriske identifikatorer.

- (26) Hvor der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, bør medlemsstaterne sikre, at passende procedurer er på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed. Der bør derfor tages særlige hensyn til køn og til de særlige behov hos børn og sårbare personer.
- (27) Indførelsen af minimumsstandarder for sikkerheden ved og udformningen af identitetskort bør gøre det muligt for medlemsstaterne at stole på ægtheden af de pågældende dokumenter, når unionsborgere udøver deres ret til fri bevægelighed. Indførelsen af strengere sikkerhedsstandarder bør give offentlige myndigheder og private enheder tilstrækkelige garantier for, at de kan forlade sig på ægtheden af identitetskort, når sådanne kort anvendes af unionsborgere til identifikationsformål.
- (28) Et mærke i form af landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blått rektangel og omgivet af 12 gule stjerner letter den visuelle kontrol af dokumentet, navnlig når indehaveren udøver sin ret til fri bevægelighed.
- (29) Selv om muligheden for at tilføje yderligere nationale elementer bevares, bør medlemsstaterne sikre, at disse elementer ikke reducerer effektiviteten af de fælles sikkerhedselementer eller har en negativ indvirkning på identitetskortenes grænseoverskridende kompatibilitet, såsom muligheden for at identitetskort kan aflæses af maskiner, der anvendes af andre medlemsstater end de medlemsstater, der udsteder identitetskortene.
- (30) Indførelsen af sikkerhedsstandarder for identitetskort og opholdskort til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, bør ikke medføre en uforholdsmæssig gebyrstigning for unionsborgere eller tredjelandsstatsborgere. Medlemsstaterne bør tage hensyn til dette princip, når de iværksætter offentlige udbudsprocedurer.
- (31) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at biometriske oplysninger korrekt identificerer den person, som et identitetskort er udstedt til. Med henblik herpå kan medlemsstaterne overveje at indsamle biometriske identifikatorer, navnlig ansigtsbilledet, direkte hos de nationale myndigheder, der udsteder identitetskort, i tilstedeværelse af den berørte person.
- (32) Medlemsstaterne bør udveksle sådanne oplysninger med hinanden, som er nødvendige for at tilgå, autentificere og kontrollere de oplysninger, som befinder sig på det sikre lagringsmedium. De formater, der anvendes til det sikre lagringsmedium, bør være interoperable, herunder ved automatiserede grænseovergangssteder.
- (33) Direktiv 2004/38/EF omhandler den situation, hvor unionsborgere eller familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke har de nødvendige rejsedokumenter, skal gives enhver rimelig mulighed for på anden måde at bevise, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed. Sådanne midler kan omfatte midlertidige identifikationsdokumenter og opholdskort, der udstedes til sådanne familiemedlemmer.
- (34) Denne forordning overholder de forpligtelser, der er fastsat i chartret og i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap. Medlemsstaterne tilskyndes derfor til at samarbejde med Kommissionen om at integrere yderligere elementer, som gør identitetskort mere tilgængelige og brugervenlige for personer med handicap såsom synshæmmede personer. Medlemsstaterne skal undersøge brugen af løsninger, såsom mobile registreringsanordninger, med henblik på udstedelse af

identitetskort til personer, der ikke er i stand til at møde op hos de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort.

- (35) Opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere, bør indeholde bestemte oplysninger med henblik på at sikre, at de kan genkendes som opholdsdokumenter i alle medlemsstater. Dette bør lette anerkendelsen af unionsborgeres brug af retten til fri bevægelighed og af de rettigheder, der er uløseligt forbundet med denne brug, men harmoniseringen bør ikke gå videre, end hvad der er hensigtsmæssigt til at afhjælpe nuværende dokumenters svagheder. Medlemsstaterne kan frit vælge, i hvilken udformning de ønsker at udstede disse dokumenter, og kan udstede dem i en udformning, der overholder specifikationerne i ICAO-dokument 9303.
- (36) For så vidt angår opholdskort, der udstedes til familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, er det hensigtsmæssigt at anvende den samme udformning og de samme sikkerhedselementer som dem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954⁷. Ud over at bevise deres opholdsret fritager disse dokumenter også deres indehavere, som på anden måde er visumpligtige, for visumpligten, når de ledsager eller slutter sig til unionsborgere inden for Unionens område.
- (37) I henhold til direktiv 2004/38/EF betegnes dokumenter, der udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, "opholdskort for familiemedlem til en unionsborger". For at lette deres identifikation bør et opholdskort til et familiemedlem til en unionsborger være forsynet med en standardiseret titel og kode.
- (38) Under hensyntagen til både sikkerhedsrisikoen og medlemsstaternes omkostninger bør identitetskort og opholdskort for familiemedlemmer til unionsborgere, der ikke opfylder kravene i denne forordning, udfases. Af sikkerhedsmæssige årsager er det dog nødvendigt med en kortere udfasningsperiode for dokumenter, som mangler væsentlige sikkerhedselementer eller ikke er maskinlæsbare.
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁸ finder anvendelse på de personoplysninger, der skal behandles i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning. Det er nødvendigt at specificere nærmere, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal finde anvendelse på de behandlede personoplysninger, navnlig hvad angår følsomme oplysninger som biometriske identifikatorer. De registrerede bør gøres opmærksom på, at deres dokumenter indeholder et lagringsmedium med deres biometriske oplysninger, herunder at de er tilgængelige i kontaktløs form, og på ethvert tilfælde, hvor oplysningerne i deres identitetskort og opholdsdokumenter benyttes. Under alle omstændigheder bør de registrerede have adgang til de personoplysninger, der behandles i deres identitetskort og opholdsdokumenter, og have ret til at få dem berigtiget gennem udstedelse af et nyt dokument, såfremt oplysningerne er fejlagtige eller ufuldstændige. Lagringsmediet bør

---

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1954 af 25. oktober 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EUT L 286 af 1.11.2017, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

have et højt sikkerhedsniveau og på effektiv vis beskytte de personoplysninger, der er lagret på det, mod uautoriseret adgang.

- (40) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for den korrekte behandling af biometriske oplysninger, lige fra indsamlingen til registreringen af oplysningerne i det meget sikre lagringsmedium, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
- (41) Medlemsstaterne bør udvise særlig omhyggelighed, når de samarbejder med en ekstern tjenesteyder. Sådant samarbejde bør ikke udelukke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.
- (42) Det er nødvendigt at præcisere i denne forordning, hvad der er grundlaget for indsamling og lagring af oplysninger i identitetskorts og opholdsdokumenters lagringsmedium. Medlemsstater bør i overensstemmelse med EU-retten eller deres nationale ret og under overholdelse af principperne om nødvendighed og proportionalitet kunne lagre andre oplysninger på et lagringsmedium til elektroniske tjenester eller til andre formål, der vedrører identitetskortet eller opholdsdokumentet. Behandlingen af sådanne andre oplysninger, herunder indsamlingen af dem samt det formål, som de kan anvendes til, bør have hjemmel i EU-retten eller national ret. Alle nationale oplysninger til sådanne formål bør være fysisk eller logisk adskilt fra de i denne forordning omhandlede biometriske oplysninger og bør behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
- (43) I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁹ bør Kommissionen tidligst seks år efter denne forordnings anvendelsesdato foretage en evaluering af denne forordning bl.a. på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet gennem særlige overvågningsordninger, med henblik på at vurdere den faktiske virkning af denne forordning og behovet for yderligere tiltag. Med henblik på overvågning bør medlemsstaterne indsamle statistiske oplysninger om antallet af identitetskort og opholdsdokumenter, som de har udstedt.
- (44) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre sikkerheden og fremme udøvelsen af retten til fri bevægelighed for unionsborgere og deres familiemedlemmer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af tiltagenes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (45) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (46) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (47) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i chartret, herunder menneskelig værdighed, retten

---

⁹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling, retten til lighed for loven og ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger samt retten til fri bevægelighed og adgang til effektive retsmidler. Medlemsstaterne bør overholde chartret ved gennemførelsen af denne forordning.

- (48) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁰ og afgav udtalelse den XXXX¹¹ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 *Genstand*

Ved denne forordning styrkes de sikkerhedsstandarder, der gælder for identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere, og for opholdsdokumenter, som medlemsstaterne udsteder til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Denne forordning finder anvendelse på:

- (a) identitetskort, som medlemsstaterne udsteder til deres egne statsborgere som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF
- (b) beviser for registrering, som i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere, der opholder sig mere end tre måneder i en værtsmedlemsstat, og bevis for ret til tidsubegrænset ophold, der i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgere efter ansøgning
- (c) opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og tidsubegrænsede opholdskort, der i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2004/38/EF udstedes til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat.

Denne forordning finder ikke anvendelse på identifikationsdokumenter udstedt på et midlertidigt grundlag med en gyldighedsperiode på under seks måneder

---

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

Kapitel II

Nationale identitetskort

Artikel 3

Sikkerhedsstandarder/udformning/specifikationer

1. De identitetskort, som medlemsstaterne udsteder, skal være udformet i ID-1-format og skal indeholde et maskinlæsbart felt. Sådanne identitetskort skal være baseret på de i ICAO-dokument 9303 fastsatte specifikationer og minimumssikkerhedsstandarder og overholde de krav, der er fastsat i litra c), d), f) og g) i bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.
2. De dataelementer, som identitetskortene omfatter, skal overholde de i ICAO-dokument 9303, del 5, fastsatte specifikationer.
Uanset første afsnit kan dokumentnummeret indsættes i felt I, og det skal være frivilligt, om en persons køn angives.
3. Dokumentet skal bære titlen "Identitetskort" eller en anden veletableret national betegnelse på den udstedende medlemsstats officielle sprog, og termen "identitetskort" skal anføres på mindst ét andet af EU's officielle sprog.
4. Identitetskortet skal på forsiden indeholde landekoden på to bogstaver for den udstedende medlemsstat trykt med negativ skrift i et blått rektangel og omgivet af 12 gule stjerner.
5. Identitetskort skal indeholde et meget sikkert lagringsmedium, der skal indeholde et ansigtsbillede af kortindehaveren og to fingeraftryk i interoperable digitale formater. For så vidt angår registreringen af biometriske identifikatorer anvender medlemsstaterne de tekniske specifikationer som fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767¹² som ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726¹³.
6. Lagringsmediet skal have tilstrækkelig kapacitet og være i stand til at sikre oplysningernes integritet, ægthed og fortrolige karakter. De lagrede data skal være tilgængelige i kontaktløs form og sikret som fastsat i gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767, som ændret ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726. Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for at autentificere lagringsmediet og for at tilgå og verificere de i stk. 5 omhandlede biometriske oplysninger.
7. Børn under 12 år kan fritages for kravet om at afgive fingeraftryk.
Børn under seks år er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.
Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

---

¹² Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018)7767 af 30. november 2018 om fastsættelse af tekniske specifikationer for den ensartede udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere og om ophævelse af afgørelse C(2002)3069.

¹³ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726 af 4. juni 2021 om ændring af bilag III til gennemførelsesafgørelse C(2018) 7767 for så vidt angår listen over normative referencer.

8. Når det er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til det mål, der skal nås, kan medlemsstaterne til nationalt brug angive sådanne detaljer og bemærkninger, der er påkrævet i overensstemmelse med national ret. Minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet og den grænseoverskridende kompatibilitet af identitetskort må ikke mindskes som følge heraf.
9. Hvis en medlemsstat integrerer et dobbelt interface eller et separat lagringsmedium i identitetskortet, skal det yderligere lagringsmedium overholde de relevante ISO-standarder og må ikke påvirke det lagringsmedium, der er omhandlet i stk. 5.
10. Hvis en medlemsstat lagrer oplysninger til elektroniske tjenester såsom e-forvaltning og e-handel på identitetskortene, skal sådanne nationale oplysninger være fysisk eller logisk adskilt fra de biometriske oplysninger, der er omhandlet i stk. 5.
11. Hvor en medlemsstat tilføjer identitetskort yderligere sikkerhedselementer, må dette ikke begrænse sådanne identitetskorts grænseoverskridende kompatibilitet og minimumssikkerhedsstandardernes effektivitet som følge heraf.

Artikel 4 *Gyldighedsperiode*

1. Identitetskort skal have en mindste gyldighedsperiode på fem år og en højeste gyldighedsperiode på ti år.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte en gyldighedsperiode på:
  - (a) mindre end fem år for identitetskort udstedt til mindreårige
  - (b) i ekstraordinære tilfælde mindre end fem år for identitetskort udstedt til personer, der befinder sig i særlige og begrænsede omstændigheder, og hvor gyldighedsperioden er begrænset i overensstemmelse med EU-retten og national ret
  - (c) mere end ti år for identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover.
3. Medlemsstaterne udsteder et identitetskort med en gyldighed på 12 måneder eller mindre, såfremt det midlertidigt er fysisk umuligt at tage fingeraftryk af nogen af ansøgerens fingre.

Artikel 5 *Udfasning*

1. Identitetskort, som ikke opfylder kravene i artikel 3, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2031, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.
2. Uanset stk. 1:
  - (a) ophører identitetskort, der ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste
  - (b) ophører identitetskort udstedt til personer på 70 år og derover den 2. august 2021, som opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte

minimumssikkerhedsstandarder, og som indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt som defineret i stk. 3, med at være gyldige, når de udløber.

3. Med henblik på stk. 2 forstås ved et funktionelt maskinlæsbart felt en af følgende:
- (a) et maskinlæsbart felt, som overholder ICAO-dokument 9303
  - (b) ethvert andet maskinlæsbart felt, for hvilket den udstedende medlemsstat meddeler de regler, der kræves for læsning og visning af de deri indeholdte oplysninger.

Kapitel III

Opholdsdokumenter for unionsborgere

Artikel 6

Oplysninger, der som minimum skal angives

Når medlemsstaterne udsteder opholdsdokumenter til unionsborgere, skal sådanne som minimum oplyse følgende:

- (a) dokumenttitlen på den pågældende medlemsstats officielle sprog og på mindst ét andet af EU's officielle sprog
- (b) en tydelig angivelse af, at dokumentet er udstedt til en unionsborger i henhold til direktiv 2004/38/EF
- (c) dokumentnummeret
- (d) indehaverens navn (efternavn og fornavn(e))
- (e) indehaverens fødselsdato
- (f) de oplysninger, der i overensstemmelse med henholdsvis artikel 8 og 19 i direktiv 2004/38/EF skal angives på registreringsbeviser og på beviser for tidsubegrænset ophold
- (g) den udstedende myndighed
- (h) på forsiden den udstedende medlemsstats landekode på to bogstaver trykt med negativ skrift i et blått rektangel omgivet af 12 gule stjerner.

Hvis en medlemsstat beslutter at tage fingeraftryk, finder artikel 3, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Kapitel IV

Opholdskort for familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat

Artikel 7

Ensartet udformning

1. Ved udstedelsen af opholdskort til unionsborgeres familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, anvender medlemsstaterne samme udformning, som fastsat ved forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU)

2017/1954 og gennemført ved gennemførelsesafgørelse C(2018)7767 som ændret ved gennemførelsesafgørelse C(2021) 3726.

2. Uanset stk. 1 skal et kort bære titlen "Opholdskort" eller "Permanent opholdskort". Medlemsstaterne angiver, at disse dokumenter udstedes til et familiemedlem til en unionsborger i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF. Til dette formål anvender medlemsstaterne den standardiserede kode "Familiemedlem EU Art 10 DIR 2004/38/EF" eller "Familiemedlem EU Art 20 DIR 2004/38/EF" i datafelt [10], jf. bilaget til forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.
3. Medlemsstaterne kan angive oplysninger til national brug i overensstemmelse med national ret. Ved angivelse og lagring af sådanne oplysninger skal medlemsstaterne opfylde de krav, der er fastsat i artikel 4, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1030/2002 som ændret ved forordning (EU) 2017/1954.

Artikel 8

Udfasning af eksisterende opholdskort

1. Opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder kravene i artikel 7, ophører med at være gyldige, når de udløber, eller senest den 3. august 2026, alt efter hvilken af disse datoer der er den tidligste.
2. Uanset stk. 1 er opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, som ikke opfylder de i ICAO-dokument 9303, del 2, fastsatte minimumssikkerhedsstandarder eller ikke indeholder et funktionelt maskinlæsbart felt, der overholder ICAO-dokument 9303, del 3, ugyldige.

Kapitel V

Fælles bestemmelser

Artikel 9

Kontaktpunkt

1. Hver medlemsstat udpeger mindst én central myndighed som kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Hvor en medlemsstat har udpeget mere end én central myndighed, angiver den, hvilken af disse myndigheder der skal være kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning. Den meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på denne myndighed. Hvis en medlemsstat udskifter sin udpegede myndighed, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kontaktpunkterne har kendskab til de relevante oplysnings- og bistandstjenester på EU-plan, som indgår i den ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹⁴ fastsatte fælles digitale portal, og at de er i stand til at samarbejde med sådanne tjenester.

---

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og

Artikel 10
Indsamling af biometriske identifikatorer

1. De biometriske identifikatorer indsamles udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere, der er udpeget af de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort eller opholdskort, med det formål at integrere disse på det meget sikre lagringsmedium for identitetskort, jf. artikel 3, stk. 5, og for opholdskort, jf. artikel 7, stk. 1. Uanset første sætning indsamles fingeraftryk udelukkende af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere hos sådanne myndigheder, bortset fra i tilfælde af ansøgninger, der indgives til medlemsstatens diplomatiske og konsulære myndigheder.

Med henblik på at sikre, at de biometriske identifikatorer er i overensstemmelse med ansøgerens identitet, skal ansøgeren møde op personligt mindst én gang under udstedelsesprocessen for hver ansøgning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at passende og effektive procedurer for indsamlingen af biometriske identifikatorer er på plads, og at sådanne procedurer overholder rettighederne og principperne indeholdt i chartret, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

Hvis der opstår vanskeligheder i forbindelse med indsamlingen af biometriske identifikatorer, sikrer medlemsstaterne, at de har passende procedurer på plads med henblik på at respektere den berørte persons værdighed.

3. Biometriske identifikatorer, der lagres med henblik på individualisering af identitetskort eller opholdsdokumenter, opbevares på en meget sikker måde og kun indtil datoen for dokumentets afhentning og under alle omstændigheder ikke længere end 90 dage fra den dato, hvor dokumentet udstedes, medmindre de er nødvendige med henblik på behandling i henhold til EU-retten og national ret. Efter denne periode slettes eller destrueres disse biometriske identifikatorer omgående.

Artikel 11
Beskyttelse af personoplysninger og ansvar

1. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, sikrer medlemsstaterne sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles og lagres med henblik på denne forordning.
2. Med henblik på denne forordning betragtes de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af identitetskort og opholdskort, som den i artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679 omhandlede dataansvarlige og er ansvarlige for behandlingen af personoplysninger.
3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne fuldt ud kan udføre deres opgaver som omhandlet i forordning (EU) 2016/679, herunder at de kan tilgå alle personoplysninger og alle nødvendige oplysninger samt få adgang til alle de kompetente myndigheders lokaler og databehandlingsudstyr.

---

problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

4. Samarbejde med eksterne tjenesteydere udelukker ikke nogen former for ansvar for medlemsstaterne, som måtte opstå i medfør af EU-retten eller national ret, for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelser vedrørende personoplysninger.
5. Maskinlæsbare oplysninger må kun indføres i et identitetskort eller et opholdsdokument i overensstemmelse med denne forordning og den udstedende medlemsstats nationale ret.
6. Biometriske oplysninger, der lagres i et identitetskorts og et opholdsdokumentets lagringsmedium, må kun anvendes i overensstemmelse med EU-ret og national ret til kontrol af:
  - (a) identitetskortets eller opholdsdokumentets ægthed
  - (b) indehaverens identitet ved hjælp af umiddelbart tilgængelige, sammenlignelige oplysninger, hvor forevisning af identitetskortet eller opholdsdokumentet er lovpligtig.

De to fingeraftryk, der er lagret i lagringsmediet, må kun tilgås af behørigt bemyndigede medarbejdere hos kompetente nationale myndigheder og EU-agenturer.

Artikel 12 *Overvågning*

1. Senest [*et år efter denne forordnings ikrafttræden*] udarbejder Kommissionen et detaljeret program for overvågning af denne forordnings output, resultater og virkninger, herunder dens indvirkning på de grundlæggende rettigheder.
2. I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for indsamling af oplysninger og anden nødvendig dokumentation. Det skal præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til indsamling og analyse af oplysningerne og den øvrige dokumentation.
3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendig for overvågningen.

Artikel 13 *Evaluering*

1. Tidligst [*seks år efter denne forordnings ikrafttrædelse*] evaluerer Kommissionen den og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten skal navnlig behandle:
  - (a) denne forordnings indvirkninger på grundlæggende rettigheder
  - (b) unionsborgernes mobilitet
  - (c) effektiviteten af biometrisk verifikation med hensyn til at sikre rejsedokumenters sikkerhed
  - (d) en eventuel yderligere visuel harmonisering af identitetskort
2. Medlemsstaterne og relevante EU-agenturer forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af disse rapporter.

Artikel 14
Yderligere tekniske specifikationer

1. Med henblik på at sikre, hvor det er hensigtsmæssigt, at de i artikel 2, litra a) og c), omhandlede identitetskort og opholdsdokumenter opfylder fremtidige minimumssikkerhedsstandarder, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter yderligere tekniske specifikationer vedrørende følgende:
  - (a) yderligere sikkerhedselementer og -krav, herunder bedre standarder til bekæmpelse af falskneri, dokumentfalsk og efterligning
  - (b) tekniske specifikationer for lagringsmediet for de i artikel 3, stk. 5, omhandlede biometriske oplysninger og deres sikkerhed, herunder forebyggelse af uautoriseret adgang og forenkling af validering
  - (c) kvalitetskrav og fælles tekniske standarder for ansigtsbilledet og fingeraftrykkene.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

2. Det kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 15, stk. 2, besluttes, at de i nærværende artikel omhandlede specifikationer skal være hemmelige og ikke må offentliggøres. I så fald stilles de kun til rådighed for de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.
3. Hver medlemsstat udpeger ét organ, der har ansvaret for trykning af identitetskort, og ét organ, der har ansvaret for trykning af opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnene på disse organer. Medlemsstaterne har ret til at udskifte sådanne udpegede organer og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Medlemsstaterne kan også beslutte at udpege ét enkelt organ, der har ansvaret for trykning af såvel identitetskort som opholdskort for unionsborgeres familiemedlemmer, og meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater navnet på dette organ.

To eller flere medlemsstater kan ligeledes beslutte at udpege ét enkelt organ med henblik på at varetage disse opgaver og underretter i givet fald Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 16
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand